

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 5. ÉVFOLYAM 9-10. SZÁM • 2008. SZEPTEMBER-OKTÓBER

A puszta is kivirágzik

Az új gyermektábor főépületének udvari homlokzata

A magyar nyelvben a puszta gazdag jelentésű ősi kifejezés. Leginkább füves síkságot, vagy kopár lakatlan sivatagot jelöl. Régen egy-egy nagybirtokhoz több puszta is tartozhatott. Ezek közé tartozik Somogy megyében Szőkepuszta, Kópárpuszta, Gyótapuszta, Kürtőspuszta stb. A puszta főnév igei alakjai (pusztít, pusztul) többnyire szintén negatív tartalmat hordoznak. A pusztulás vége élők vonatkozásában a halál, táj vonatkozásában a sivatag.

A Biblia használja a szót valóságos értelemben (Párán pusztája, Súr pusztája, Szin pusztája, Sinai pusztája, Zif pusztája, Moáb pusztája, Edom, Tékoa, Júda stb. pusztája).

Büntetést jelző próféciaokban („Sion pusztává lőn” – Ézs 64:9, „a bőtermő föld pusztává lőn” – Jer 4:26, stb.)

Egy XII. századi romtemplom tornya és végfala Somogyvamos határában, óriási napraforgótábláktól körülzárva minden oldalról. Valaha egy falu központja volt épp úgy, mint a mi szőkepusztai imaházunk, amit már sikerült – az Úr kegyelméből és testvéri segítséggel – újjáépíteni és most a gyermek-evangélizáció egyik helyszíne lehet.

néhányszor pedig csodálatos ígéretekben. Ezek közül az egyik legszebb: „*Örülni fog a puszta és a szomjú föld, vigad a pusztaság és kivirágzik...*” (Ézs 35:1).

A fent említett somogyi puszták közül Szőkepuszta és Kopárpuszta teljesen eltűnt mint település. Szőkepusztán egyetlen épületként az imaház, Kopárpusztán egyetlen emlékként a temető maradt fenn. Pusztává, lakatlan földdé lett Szőkepuszta és pusztult az imaház. Olvasóink ismerik a történetet, nem részletezem, csak hálaadással említem, hogy az elmúlt évben újra megnyitottuk a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány által gyönyörűen helyreállított kis templomot. Megállt a pusztulás, fölcsendült az ének, az ima, az Ige. Kivirágzott a puszta a szó eredeti és átvitt értelmében egyaránt.

Azt a kicsiny falut, Libickozmát – Somogy megye legkisebb települését –, amelyhez Szőkepuszta is tartozik, sok éve temetik. Úgy tűnik azonban, hogy igaza lesz Horváth Gábor polgármester úr édesapjának, aki még saját szolgálati idejében mondogatta: „Majd meglátjátok, föltámad ez a falu!” Bár az őslakosok száma csökken, egyre többen vásárolnak telket, házat a faluban és újjáépítik – ha lehet – a régi romokat, ha nem lehet, teljesen új házak kerülnek az eltakarított romok helyére. Éled a falu.

Jelen számunkban több írás is foglalkozik a Napsugár Gyermektábor megnyitásával. Egy évvel az imaház „föltámadása” után elkészült a sáttortábor kiszolgáló főépület. Ezen a telken is egy több mint 100 éves döngölt agyagfalú kicsi ház állott, romos állapotban. A természet elkezdte visszavenni, ami az övé volt valaha. Az évtizedekig lakatlan házikón keresztül nőtt az erdő. Nem lehetett megmenteni. Elpusztult, de helyén kivirágzott a puszta, és most örömmel ünnepelehetjük a testvéri összefogás újabb eredményét, és adhattunk

hálát az újulásért, a népes gyülekezetért, a gyermekekért, a sok fiatalért, és zenésztért, az emlékező öregekkel együtt, a régi pusztaiakkal, akik elzarándokoltak az ősi földre, hogy lássák az Úr mai csodáit. Legszívesebben fölsorolnám mindazokat, akik munkával, pénzzel, technikaival és különféle szolgálatokkal segítettek. A képes beszámoló azt a célt is szolgálja, hogy „megtaláljuk” őket. Az öröm csak fokozódott, amikor a gyerekek birtokba vették a táborát, amit esténként – miután a táborút fénycső elhalványult, fáklyák világítottak meg. Az Ige délelőtt és esténként csendült föl avatott gyermekevan-gélisták ajkáról...

Természetesen sok még a tennivaló. Ősszel és tavasszal folytatódik a tábor-építés. Hogy mi-mindent szeretnénk elvégezni, arról a „Szükségeink” c. cikkben tájékoztatjuk kedves Olvasóinkat, támogatóinkat.

A puszta kivirágzott és virágzik. Ézsaiás próféta arról szól, hogy virít a nárcisz (nálunk a muskátli és a mocsári hibiszkusz meg sok „vadvirág”) „vigad és örvend”... (nálunk a fűvöszenével, este a gitár és gyerekének szelíd hangjaival)...

Ezért hát: „Erősítetek a lankadt keze-
ket, tegyétek erőssé a roskadozó tér-
deket! Mondjátok a remegő szívűek-
nek: Legyetek erősek, ne féljete!...

Mert víz fakad a pusztaságban, és pa-
takok erednek a pusztában. Tóvá lesz
a délibáb, és víz fakad a szomjú föl-
dön... Amikor visszatérnek, akiket az
Úr kiváltott, ujjongva vonulnak a Sion-
ra. Öröm koszorúzza fejüket örökre,
boldog örömben lesz részük, a gyöt-
relmes sóhajtozás pedig elmúlik.”
(Ézs 35:3–4, 6–7, 10).

Dr. Almási Mihály

**A nagy király bronzszobra
a somogyvári romkertben
(Lebó Ferenc alkotása)**

„ARANYMENYEGZŐ”

Ötven évvel ezelőtt fogadott hűséget az Úr Jézusnak 18 fiatal fehérruhás az orgoványi gyülekezetben. Beméritésük 1958-ban volt.

Napra pontosan 50 évvel később, 2008. aug. 10-én vasárnap került sor az „aranymenyegzőre”. Jó néhányan már délelőtt részt vettek az istentiszteleten, délután pedig a jubilánsok találkozájára került sor.

Mindenki beszámolt arról, hogy hogyan vezette az Úr. A gyülekezet lelkipásztora, Sinkovics Sándor testvér dr. Almási Mihály pesterzsébeti lelkipásztort kérte föl prédikálni a délutáni istentiszteleten.

Almási testvér – aki 13 évesen maga is az akkor bemerítettek között volt – az 50. zsoltár alapján emlékezett és emlékeztetett az Úr nagy tetteire, örökkévaló hűségére.

Az 50 éves fényképen a tizennyolc fehérruhás, középen Almási Mihály orgoványi és Almási Károly kiskunhalasi lelkipásztor. Akkoriban a gyülekezetnek több mint 100 tagja volt

Hit és kultúra

Programelőzetes

Előző számainkban megemlékeztünk dr. Héthalmi Páth Károly zeneszerző születésének 100. évfordulójáról. A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet ez év november 9-én vasárnap délután 5 órai kezdettel Héthalmi-emlékestet rendez. A szerző legnépszerűbb és legértékesebb művei kerülnek előadásra igen változatos „szereposztásban”.

Ugyanekkor – a hangverseny után – a jelenlévők megtekinthetik a Biblia Éve alkalmából rendezett kiállítást.

Aki szereti a művés, szívhez szóló evangéliumi énekeket és zenét, már most jegyezze be naptárába a dátumot: nov. 9., vasárnap délután: Héthalmi-est és Biblia-kiállítás Pesterzsébeten.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Július 5-én, szombaton este Székesfehérváron, a Helyőrségi Klub nagytermében jótékonyági hangversenyre került sor, amelyen közreműködött dr. Hernádi Mária orvos-énekművész, Pátkai Imre zongoraművész és Tóka Szabolcs orgonaművész, valamint a székesfehérvári Hermann László Zeneiskola vonós kamaracsoportja. A meghirdetett gyűjtési cél a Fejér megyei Szent György Kórház számára egy nagyértékű, korszerű, lézeres szemvízsgálati műszer megvásárlását szolgálja.

Augusztus 3-án, vasárnap este Mórban, a Plébánia-templomban került sor a Biblia Éve jegyében megrendezett hangversenyre. A helyi katolikus, református és evangélikus gyülekezetek összefogásával létrejött koncerten Meláth Andrea Liszt-díjas énekművész és Tóka Szabolcs orgonaművész működött közre. A klasszikus egyházzenei dalirodalom gyöngyszemei mellett az újabb kori, evangéliumi énekek lélekemelő előadásában is gyönyörködhetett a szépszámú hallgatóság.

Olvasóink írják

Nagyon örültem, hogy ott lehettem a libickozmai konferencián, együtt a feleségemmel, fiammal és még édesanyjamat is elhozták a nagyatáti testvérek. Jó, ha együtt vannak az atyafiak, mert Isten oda küld áldást. Hála töltötte be szívünket a felépült gyermektáborért. Remélem, hogy jól sikerült a próba-hét és úgy a gyermekek, mint tanítóik meggazdagodva térhettek haza. Isten áldása legyen ezen a táborhelyen és az ott megfordulókon! A délutáni horgászatunk is jól sikerült. Megfogytunk a megfogható 2-2 pontyot. Igaz, a napi jegy egy kicsit borsos. Nagyon szép a tó és környezete. Igazi kis paradicsom. Fotót is készítettünk róla.

Munkálkodásukra, szolgálatukra Isten nagyon gazdag áldását kívánom.

(ZB – Pécs-Hird)

Köszönöm a JP lapot és a könyveket. Külön öröm számomra, hogy régi fényképeket is közzétesznek a lapban. Jó felismerni a régen látott személyeket és hallani róluk valamit, akiket szinte mindegyikükhöz kedves emlék fűz. A lap és a könyv is kézzől kézre jár, abban az otthonban, ahol jelenleg lakom, sokan elolvassák...

(KP – Tatabánya)

Hálás vagyok Isten gondviselő kegyelméért, hogy felejtetlenné tette számunkra a július 27-i találkozót. Köszönjük mindazoknak, akik dolgoztak, fáradoztak a gyermektábor létrehozásában. Sajnálom, hogy Gaál tanító néni – aki annak idején még engem is tanított – nem lehetett ott a konferencián. Az Úr jutalmazza meg gazdagon a testvéreket, akik a konferencia és a gyerektábor munkájában fáradoztak!

(BTP – Marcali)

Ünnepélyes gyermektábor-avatás

Gyülekeznek az autók

Szőkepusztai a történet. A gyermektábor azonban Libickozmán épült. Ez egy parányi település Somogy megyében. Somogy megye legkisebb falva. Van benne vagy harminc porta, különböző korú és minőségű lakóépülettel. A táj errefelé gyönyörű és csábítóan vonzó. Aki enged a hívásnak, még vásárolhatna erdős telket a gyermektábor szomszédságában. Ha sok pénzem volna, én is elcsábulnék, abban biztos vagyok.

A konyhában először a könyvek kerültek elő

Az volt az eredeti elgondolás, hogy a szákepusztai kéttornyú, felújított kis templomban tartjuk a táboravató ünnepi istentiszteletet. Az időjárás azonban közbeszólt. Előző éjjel akkora eső esett, hogy csak fél lábszárig érő vízben lehetett volna imaházba menni, vagy négy keréken kísérletet tenni, kockáztatva, hogy a felcsapódó víztől lefullad a motor.

A gyermektábor takaros – hosszúkás – épülete egy hatalmas udvar főhelyét foglalja

Sátrak elől és hátul, ahol az ebéd készül

el. Külön ünnepi aktus volt, hogy a község polgármestere és Almási testvér derűs arccal átvágták a bejárati nagykapunál kifeszített nemzetiszínű szalagot. Talán mondanom se kell, hogy több gyülekezetből verbuvált fűvöszenekar szolgáltatta az elmaradhatatlan zenét a tábornyitó eseményen, kezdettől végig. Mostantól átjárható ez a kapunyílás, lakható és használható az épület és az egész porta. Lehet sátrakat is felállítani. Folyóvízes mellék-helyiségek üzemelnek, konyhával együtt. Viszonylagos kényelem hívogatja az itt táborozni vágyókat.

A gyermekmisszió – régen elkezdett és igen jól bevált programja baptista közösségünknek. Szeminárista koromban bejárógatott az intézetbe az idős Szabadi Gusztáv bácsi. Ötöle halottam az örömteli beszámolókat a Budapesten alakult gyülekezetek utcai missziójáról. Behívták a felügyelet nélkül kószáló, kissé riasztó külsővel rendelkező gyermekeket a vasárnapi iskolai foglalkozásokra. Számos „világi” apróságnak megnyílt a szíve a Jó Pásztor hangja és szeretete előtt. Hitelődeink jó érzékkel felismerték a vasárnapi iskolai munka rendkívüli lehetőségeit. Népszerű kiadványokkal, könyvekkel, füzetekkel látták el azokat a gyülekezeteket, ahol komolyan vették a gyermekmissziót. Én például egy olyan gyülekezetben nőttem fel, ahol az egész gyülekezetet felosztották vasárnapi iskolai csoportokra, és minden vasárnap délelőtt külön alkalom volt istentisztelet végén, hogy gyermekek és felnőttek külön-külön megbeszéljék, ha kellett, megvitassák a színesen előadott bibliai tanításokat, üzeneteket, időszerű lelki problémákat.

Az ateista rendszer évtizedeiben tilos volt a vasárnapi iskola megnevezést használni. Ezért aztán vasárnapi bibliakörnek neveztük ezt a csoportos foglalkozást. A könyvnek csak a borítója változott, a tartalma nem. – A rendszer-változás óta megújult országserzte a gyermekmentő mozgalom a gyülekezetekben.

A gyermektáborok szervezői és munkásai Istentől kapott lehetőségnek tekintik a gyer-

Az öreg almafa árnyékában

A „tábori” élelmiszerraktár, a dunaujvárosiak adománya

A pörkölt illata belengte a tábort – Braun Ervin testvér jóvoltából

A kicsik már ülnek és figyelnek

A fenyők is adnak némi árnyékot

Tassi Lászlóné alkalmi verset mond:
„Csak két fillért tettem a perselyedbe...”

Az ünnepi megnyitó pillanatai. A nemzetiszínű szalagot Horváth Gábor polgármester (karján Kittivel, kislányával) és dr. Almási Mihály lelkipásztor, a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány elnöke vágta át

Gerzsenyi Sándor lelkipásztor a gyermekmisszió fontosságáról beszélt

mekek és ifjak zárt közösségét, amikor is súlypontilag a legfontosabb helyre kerül ezeken a napokon és heteken az Úr Jézus Krisztusról szóló bizonyágtétel, tanítás. Mi sem természetesebb, mint a reggeli áhítattal való kezdés nap mint nap, az étkezések alkalmával történő imádságos elcsendesedés, az előre megszervezett bibliaismereti előadások vidám lebonyolítása, bábozás vagy pantomim, az ének-zenei program pótolhatatlan perceinek a lepörgetése (tábori induló). – Minden, ami felülről érkező üzenet és élmény olyan emberpalántáknak, akik talán életükben először (esetleg utoljára is) hallják Jézus nevét.

Vendégünk volt egyszer, Pécsen, még aktív lelkipásztor koromban, egy Svédországból hazalátogató házaspár. Guszti, az ötven körüli férfi ámulattal vett részt gyülekezetünkben

a vasárnapi iskolások tanévzáró ünnepélyén. Utána napokon keresztül az ő személyes régi emlékeiről mesélt. Hogy gyermekkorában mintegy másfél évig ő is vasárnapi iskolás volt ebben a gyülekezetben. És hogy tanultak ők akkor egy éneket, amelynek szövege és dallama egyre többször felidéződik benne mostanában. És már mondta is lelkesen:

*„Száz juhocskám mind együtt legett.
Egy közülük vajon hová lett?
Ott bolyong a zord vadonban bent,
A jó útról, jaj, de messze ment!”*

Tudod, Sándor, én vagyok az az egy eltévedt juhocská. Jaj, de messze mentem! – De most vissza akarok térni a Jó Pásztoromhoz! Segítenél nekem ebben?

Egy gyermekkori emlékem ilyen hatalmas ereje lehet. Szeretném ezzel a piciny történet-részlettel bátorítani azokat a testvéreket, akik Szőkepusztán, illetve a most épült libickozmai gyermektáborban, vagy valamelyik gyülekezetünkben táborozó napokat, heteket szerveznek. Ne csak a gyülekezet kicsinyeinek, hanem a környezetünkben élő, hitetlen családba született és ott felnövő gyermekeknek, ifjaknak is tárjuk szélesre kapuinakat. Olyan missziós terület ez, ahol abban a biztos reményben végezhetik szolgálatukat testvéreink, hogy ez a nemes magvetés egyszer kihajt, s ha most nem is, de talán évtizedek múlva valakinek eszébe jut, hogy valamikor régen ott voltam én is a juhocskák között. Nem lehetne valahogy visszatárolnom közeliük?
Gerzsenyi Sándor

Még beszélgetünk,
de lassan kezdődik
a konferencia

Nemzeti himnuszunkat
éneklia a gyülekezet
az átadás ünnepi perceiben

A 100 éves gesztenyefa is hasznos
„résztevője” volt a konferenciának.
Ő is árnyékával szolgált

A pócsmegyeri fiatalok énekelnek

Megszóltak a „kürtök”

A világ „legszélesebb” énekkara Mitől szőke a puszta?

Füstös Gyula lelkipásztor mint karmester

Néha nehezen magyarázható meg az ember gondolkodása: olykor életének régen letűnt történései, tárgyi emlékei jobban érdeklők, mint a jelen adta lehetőségek, a kézzel fogható valóság. Egy tárgy, egy személy, egy épület emléke képes gondolatvilágunk teljes átrendezésére, értékrendjének megváltoztatására.

Ez motiválhatja a már többedik éve július utolsó vasárnapján Kaposvár közelében, Somogy megye legkisebb településének, Libickozmának szomszédságában találkozó alkalmi gyülekezet tagjait is.

A nosztalgia szó talán megközelíti, de meg nem magyarázza a Szőkepusztára zarándoklók érzéseit. Sokszor, sokaknak próbáltam leírni a világnak ott látható csodálatos zugát, ám mindannyiszor csődöt mondott igyekezetem: ezt látni, átélni kell!

Most is megpróbálkozom szavakba önteni a szőkepusztai valóságot, de csak azért, hogy mementót állítsak a jelen és a jövő olvasói számára, megkívántatva velük, hogy „ezt látni, átélni kell!”

A szőkepusztai imaház mára a honi baptista történelemnek egy szeletkéje. Az összefogás és élni akarás mintája. A múlt megtestesülése. Meseszerű valóság. Igen, ahogy minden valamirevaló mesében lenni szokott, a kerek erdő közepén egy ház – úgy képzeljük el az egykori falucska, Szőkepuszta hitelődeink által épített imaházát. Ma már szó szerint az erdő kellős közepén áll, hívogatóan, az arra járó „zarándokok” számára is csodálatkeltően, s a falán levő tábla biztatása szerint egy ima elmondására buzdítva őket. Az évek, évtizedek alatt elromosodott, de mára eredeti –

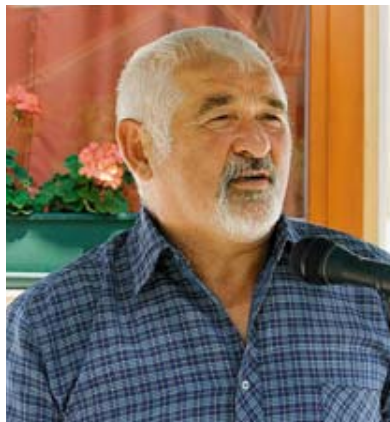
vagy annál is szebb – pompájában álló épület valamikor „normálisan” egy település része volt – de a falu „kiment alóla”, lakói elköltöztek, elhagyták, a házak építőanyagát elhordták. Az így keletkezett űrt az erdő visszavette, magáénak vallotta. A fák pedig hűséges őrzökként vigyáznak éjjel-nappal az imaházra.

És van még egy „biztonsági őr”, aki garantálja, hogy csak az el- és odaszánt emberek közelíthessék meg baptista múltunk eme relikviáját: az a két-három kilométeres földút, ami összeköti Szőkepusztát a külvilággal. Jelen esetben Libickozmával, a lidérces nevű, ám angyali lelkületű, mintegy 30 lakosú faluval.

Eme „őr” túlbuzgósága az idén még a (meg)emlékezni vágyókat is távol tartotta a tervezett színhelytől. Soknapi esőzés után, az utat járhatóvá tenni kész, odaszánt, magukat nem kímélő atyafiak igyekezete nyomán is csak a nagyon bátrak és elszántak merészkedtek el a „mesebeli imaház”-ig. Ők sárban járva győzödték meg a valóságról; a többiek pedig hitben járva, nem látsásban gyakorolták a hívői erényeket...

Ám a szervező(ke)t ez a reménytelennek látszó helyzet sem rendítette meg: hiszen a nap fénypontját – a frissen elkészült gyermektábor be- és megmutatását előrehozva – tábla terelt minden érkezőt az új létesítmény felé.

Így történt, hogy „összegyűltünk mi mind ott, hol” aszfaltos út, és Libickozma jelenét, valamint Szőkepuszta kiteljesedő jövőjét képezni hivatott, már ez évtől működő gyermektábor található.

Jóföldi Gábor lelkipásztor buzdítása

Az elbizonytalanító időjárás nem sokakat tarthatott otthon. A mintegy 280-300 résztvevő hamar alkalmazkodott az új helyzethez és helyszínhez; örömmel vette birtokba már reggeltől a délutánra tervezett bemutatás helyett a tágas tábori udvart. Kezds előtt már – jó baptista módra – lendületes fúvószena hirdette: ez a nap más lesz, mint egy álmos, libickozmai vasárnap.

A kényszerűen átszabott – vagy inkább összevarrt? – program egy nagy, délelőtti blokkba sűrítette mindazt, ami áldásként arra a napra szánva volt. És ettől a „puszta” valóban életre kelt, étellel telítődött, mint az ézsaiási próféciában. De mi lesz itt, amikor hangos gyermekzsivaj veri majd fel a csöndet?!

Azon a délelőttön ünnepi volt a hangulat; ünnepi a zeneszó, ünnepi az átadást jelentő nemzetiszínű szalag átvágása; ünnepi (nem ünnepélyes!) az élő igehirdetés, a vers, az adakozás, a beszélgetések, a találkozások; ünnepi az uzsonna, a madárfütty, de még az árnyék is. Az igazi nyári melegben az atya- és anyafiak megtalálták a Nappal szembeni legkisebb ellenállás módját, és árnyékba vonultak. A kerítés mentén, a fák ágai alatt, a garázs hűsében – hosszú, kanyargós vonalban álltak, ültek, feküdtek a résztvevők. Csak a fúvosok élvezték teljes pompájában, ahogy „Tüzesen süt le a nyári nap sugára / Az ég tetejéről”...a zenebajtársra... Amikor pedig a zenekarral közösen énekelt a gyülekezet – elmondhatom, hogy ha nem is a világ legnagyobb – de minden bizonnyal Guinness-rekordokat döntögetően – a világ legszelebb énekkarát vezethettem: legalább kétszáz folyóméternyi énekessel mondtuk, zengtük lelkesen “A természet nagy templomában / Ajkunkról imádság fakad. / Egyik kézben a munkaszerszám van, (mennyire igaz: pár órával előbb még sokan azt szorongatták...) /

Molnár József lelkipásztor köszöntése

Míg a másik fegyvert ragad! (igen, akkor már az Ige fegyverét!)

Mint baptistáéknál általában, itt is az „Ámen” után kezdődött a “második istentisztelet”, a testvéri közösség megélése: találkozás, beszélgetés, kínálgatás, vidámság... És eközben spontán megszólalt a garázs sarkából egy – szó szerint – egyszemélyes mandolinzenekar, régi, szép énekekkel; derűsen és derűt keltően. Petőfit tovább idézve (alkalmazott idézet!): Főlőleges sütnie oly nagyon (t.i. a Napnak) / A gyülekezetnek amúgy is jó dolga nagyon.

Husza Csaba lelkipásztor záró imája

Ez így vala igaz, amint megíram.

Mitől szőke a puszta? Nem tudom. Lehet, valaki már kiderítette, vagy ki fogja deríteni. Lehet, hogy egy Szőke nevű ember tulajdona lehetett hajdanán. Ami számomra: Szőkepuszta élt (meghalt, de) él, – és a gyermektábor az igazolás – élni fog!

„Vajha így maradna az ő szívök, hogy félnének engem, és megtartanák minden parancsolatomat minden időben, hogy jól legyen dolguk nékik és az ő gyermekeiknek mindörökké!” (5Móz 5:29)

Füstös Gyula

Szükségeink

Nagy öröm számunkra, hogy augusztusban megnyithattuk a gyermektábort. A végleges használatbavételi engedély kiadása előtt néhány igen költséges tennivalót előírt meg az építési hatóság. Többek között esőcsatornát kellett felszerelnünk több mint 50 méter hosszúságban.

Szükség van egy tároló építésére, valamint egy ún. esőtetőre, ami alatt esős időben is megtarthatók a foglalkozások. Néhány sporteszközre (pl. pingpongasztalra) kb. 20 kerekpárra. Az egyik régi gáztűzhely fölmondta a szolgálatot és gazdaságosan javíthatatlan a szakemberek szerint. Ugyanígy jártunk egy régi mosógéppel. Építenünk kell egy közüzalékkal borított mintegy 40 méter hosszú és 4 méter széles utat. Mivel a gyűrűs kút vízhozama tisztítás után is minimális, fúratnunk kell egy csökutatót. Néhány fuvar (kb. 20 m³) termőföld és facsemeték ültetése is szükséges.

Szeretettel kérjük mindazokat, akik indítást éreznek rá, hogy segítsék adományaikkal a gyermekmissziós munkát, az új táborban. Minden támogatást köszönettel. Az adományok eljuttatása lehetséges a mellékelt csekk segítségével, vagy átutalással.

Isten gazdag áldását kérjük adakozó testvéreink életére!

Testvéri szeretettel:

Napsugár Gyermekmentő Alapítvány Kuratóriuma

Szőkepusztán jártunk

Sokan érkeztek az ország minden részéről

Egész napos gazdag programot ígért az idei szőkepusztai konferencia, amelynek keretében a Libickozmai Napsugár Gyermektábor ünnepélyes átadására is sor került. Örömmel indultunk el a hosszú útra, hogy tanúi legyünk Isten csodáinak, amit kegyelméből tesz népével. Utazásunk során a természet csodáiban is gyönyörködtünk és a testvéri közösség áldásaiban is részünk volt. Külön hála töltötte be szívünket – a korábbi napok esőzése után – a verőfényes napsütésért, a jókedvért, a békességért. Velünk utazott *Menyhárt Ferenc* testvér, aki mindig szívesen látogat szülőföldjére, Szőkepusztára. A hosszú út is rövid volt ahhoz, hogy Menyhárt testvér felidézze gyermekkori élményeinek minden lényeges mozzanatát.

Miután megérkeztünk, összevont fűvősenekar régi, kedves énekekből összeállított szolgálata pezsdítette a léghőrt és hangolta szívünket Isten magasztalására.

A délelőtti folyamán Almási testvértől rövid összefoglalást kaptunk arról, hogyan „virágozott ki a pusztá”, miből állt elő a Libickozmai Gyermektábor. Hallottuk, hogy Isten milyen módon és eszközökkel adott szabad utat e nemes vállalkozáshoz. Kiemelkedő pillanata volt a napnak, amikor Horváth Gábor polgármester úr és Almási Mihály testvér a tábor kapujában átvágták a nemzetiszínű szalagot. Akkor is, azóta is ott van a hála a szívünkben, hogy mindaddig segített és vezetett az Úr. Ezután különböző szolgálatok tették színessé az alkalmat.

Ebéd után – a sáros úttal dacolva – megnéztük a régi-új szőkepusztai imaházat. Mivel egy kisebb gyülekezetre való testvériség gyűlt össze, rögtönzött istentiszteletet tartottunk. *Molnár József* lelkipásztor ígével szolgált, négy szólamra énekeltünk, biznyságtételek hangzottak el, majd imádkoztunk. A biznyságtétevek között Menyhárt testvért is hallgathat-

Elérkezett az ebéidő

tuk, aki elérzékenyülő, könnyeivel küszködő hangon szólalt meg. Jó volt hallani biznyságtételek a szőkepusztai imaházban az imaházról, az Úr Jézus Krisztusról, hívő szüleiről. Többek között a következőket mondta: „Itt születtem az imaházról mintegy 140-150 méterre. Látom, hogyan épül az imaház az akkor itt élő testvérek közös összefogásával, fáradozásával és nagy reménységgel. 1931. szept. 8-án volt az imaház ünnepélyes megnyitó istentisztelete. Nyolcéves voltam, amikor erre sor került. Addig a szüleim házában volt az imaterem, egy kb. 35-40 m²-es különbejárátú szobában. Ez a helyiség minden összejövetel alkalmával zsúfolásig megtelt hallgatósággal. Számomra nagy öröm volt az új imaházban vasárnapi iskolának lenni, bibliaismerteket gyűjteni, énekeket, verseket és hittant tanulni.

Most, hogy itt állok a testvérek előtt, emlékezem, hogy a különböző esemé-

Biztos, ami biztos

Ennyi autó még soha nem volt egyszerre Libickozmán

Almási testvér dedikálja „Kegyelem minden” c. könyvét, a háttérben a Braun pékség ajándéka, a megsokasított finom, friss kenyér, amely elég lett az ünnepi megnyitón, a gyermekhéten, és a falu minden lakója is kapott belőle egyet-egyet

Kovács Árpád mérnök testvér – aki igen sokat segített az építkezés során – és Almási Mihály lelkipásztor már a gyermekhétről tárgyalt, amikor a szemfüles fényképész megkérte őket, hogy álljanak egymás mellé egy fotó erejéig. Megtették

nyek után 2007-ben az imaház felújítása megtörtént. A régi berendezés helyett ugyanolyan szép padok vannak elhelyezve. Az első sorokban ültek a vasárnapi iskolások, én is. Majd az 1937–38-as években már a pengetős zenekar tagjai között szorgoskodtam 1952-ig. (Közben katona és hadifogoly is voltam.) Az ez időben alakult zenekar mintegy három fővel indult, vezetője Beke Sámuel testvér volt. Mint a gyülekezet karmestere, harmonistája, nagyon jó zenei felkészültséggel volt megáldva. Ezt az 1940-es évek elején Héthalmi Páth Károly testvér zeneszerző, tanár, művész is megállapította. Héthalmi testvér többször is harmóniummal kísérté tanítónk hegedűszólóját. Héthalmi testvér megjegyezte, hogy még nem találkozott olyan vidéki földműves emberrel, aki hibátlanul, pontosan tud játszani, zenélni, mint Beke Sámuel testvér.

Beke testvér rajzolta a kottás lapokat ablaküvegből készült vonalzóval és az akkor használatos tollheggyel és tintával. E lapokat Ő kötötte könyvformába, aminek lapjai nem pörögtek vissza a kinyitás után. (Ebből a kottás könyvből 6 db készült.) Beke testvér a tanításban határozott, pontos, fegyelmezett és rendszerető volt. A fegyelmet és fegyelmezettséget tőlünk is elvárta. – Életem első évtizedeiben a szülőföldemen átélt emlékeimből elmondottakra örömmel és Isten iránti hálaival gondolok.”

A különböző bizonyágtételekből azt érzékeltük, hogy a mosoly, az örömkönnnyek, a múltba való elmerengés előretétekintésre, bátorságra indítottak mindnyájunkat. Ebben erősít Isten igéje is:

„Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.”

A nap folyamán elzarándokoltunk az imaház telkét ajándékozó édesapa, *Menyhárt Béla* testvér sírjához. Mindnyájan őszinte tisztelettel adóztunk az ősök emlékének.

Az egész nap kellemesen, sok áldással telt el. A régi kedves arcok, a találkozások, a testvéri beszélgetések mind örömet gerjesztettek szívünkben. Isten ígéretét beteljesülni láttuk: „Örülni fog a pusztaság, és szomjú föld, vígad a pusztaság, és kivirágzik...” (Ézsaiás 35: 1.) *Jobbágy Ferencné*

NAPSUGÁR-ÉNEK...

*Jézus akarja, hogy fényes,
Szép napsugár legyen,
Érte világítsak, s édes
Örömet terjesszek.*

*Jézusom hív, hogy szeressek
Mindenkét egyformán,
Láttassék rajtam, mily boldog
Vagyok, ha Ő néz rám.*

*Jézusom kérlek, tisztítsd meg
És őrizd meg szívem,
Visszatükörzve jószágod
Ragyogjon fényedben*

*Jézusom sugára leszek
Ő fényt ad és erőt,
Itt Neki szolgállok, s ott fent
Örökre látom Őt!*

*Sugára a napnak,
Jézus akarja, hogy legyen,
Sugára a napnak,
Jézus sugára leszek.*

5. Jézus akarja...

Ezt az éneket több változatban is feldolgozta Héthalmi Páth Károly. A kotta Beke Sámuel gyönyörű „kézimunkája”. Nem sokan tudtak ilyen szépen kottázni

„Parancsnoki jelentés”

Kirándulni indul a csapat

Peti „teljes szerelésben”

Vadlesen

Csak be ne essetek a vízbe!

A két jóbarát, Ákos és Nick

„Temetés”

Rovásírás „óra”

A „képestát” négy gyerek érte át

A fő „tankönyv” a Biblia

Harsány gyermekzsivaj töltötte be Szőkepuszta és Libickozma erdőit, mezőit, utcáit (helyesbíték: „utcáját”, hiszen csak egy van...) és tópartját augusztus elején az első alkalommal megrendezett Szőkepusztai (Libickozmai) Gyermektábor napjaiban. Az előkészületek az utolsó napokban is lázasan folytak, de mire eljött az indulás napja, minden a helyére került.

A tábor elsődleges és mindenkifelett álló célja az volt, hogy 9–12 éves korú gyerekek az Úr Jézusról halljanak, tanuljanak. Ez a nemes és lelkinak mondható cél megegyezik mindazzal, ami a vasárnapi iskolák hivatása is, ám itt minden „egy kicsit másképp” történt, hiszen vakáció alatt, tábori körülmények között a gyerekek (és természetesen a felnőttek) lelke is „egy kicsit másképp” van felhangolva.

A délelőtti foglalkozások során a Bibliából Dávid életét tanulmányoztuk, nevezetesen azt, hogy Isten miként vezette őt a pásztorságtól a királyságig. Külön élményt jelentett, amikor az egyik foglalkozást egy kiadós két kilométeres gyaloglás után a felújított szőkepusztai imaház falai között tarthattuk. Utána kimentünk a frissen kaszált közeli rétre, ahol játékos versenyeket tartottunk. Természetesen a két kilométeres visszautat még meg kellett tennünk gyalog az imaháztól a táborig, így kis ízelítőt kaphattunk abból, hogy miként jártak imaházba hitelődeink.

A délutánok a kötetlenebb időtöltés jegyében teltek, ami soha nem jelentette azt, hogy egy percig is unatkozunk volna. Íme néhány emlékezetes kaland, ami által erősíthettük az egymás közötti barátságot, megcsodálhattuk a Teremtő Isten által alkotott természetet és sok értékes ismerettel lettünk gazdagabbak:

Somogyvárra félórás autózás után érkeztünk, ahol már várt bennünket fiatal régész idegenvezetőnk, aki bemutatta a falu nevezetességeit: a középkori bencés kolostor romjait, valamint a Koppány emlékoszlopot és emlékkövet. A táborozás során először találkozhattunk az ősi magyar rovásírás betűivel – ezúttal egy faoszlopra véste.

„Gyula Völgye” egy különleges látványosság a közelben. Egy lelkes, a magyarság történelme iránt elkötelezett fiatalember vállalkozott itt arra, hogy saját birtokán bemutatja a honfoglalás korában élt elődeink életét. A korabeli magyarság által épített építmények és az általuk tartott őshonos háziállatok testközelben történő megismerése mellett lehetőségünk volt beülni egy magyar fejedelmi jurtába, gémeskútból húzhattunk vizet, és vödörből nyíthattunk szomjunkat a 30 fokos hőségben. Akik átélhették ezt a kalandos „időutazást” a múltba, szembesülhettek azzal, hogy a Jó Isten milyen gazdagon termő földet

ajándékozott itt nekünk a Kárpátok gyűrűjében. A tartalmas idegenvezetés rávilágított arra, hogy elődeink milyen gazdag örökséget hagyományoztak ránk, amire büszkék lehetünk és azt ápolni kötelességünk.

A szomszéd faluban, Somogyfajszon egy honfoglalás-kori őskohót látogattunk meg, majd egy kiadós kirándulás következett a falu melletti tóhoz és fás legelőhöz, ahol különleges vízimadarakat, racka nyáját és a távolban lebegő szürkemarha csordát figyelhettünk meg. Kalauzunk – egy tapasztalt természetbarát – nyomolvasásra és növények felismerésére tanított bennünket.

Libickozmán elzarándokoltunk a faluszéli temetőbe, ahol megkoszorúztuk a szőkepusztai baptista imaház építési telke adományozójának, Menyhárt Béla bácsinak a sírját. Almási testvér néhány mondatban méltatta Menyhárt testvér munkásságát, majd a gyerekek a síron fenyőágakat és egy nemzetiszínű szalagot helyeztek el. Végezetül körben állva, egymás kezét megfogva elénekeltek az „Áldott legyen a frigy” kezdetű közismert énekünk első és utolsó versszakát.

A faluvégi, idilli környezetben fekvő horgásztavak kellemes élményt nyújtottak, habár a pecaboton kívül mást nem fogtunk a rakoncátlan gyerekek által keltett zivaj közepette a több mint 30 fokos hőségben.

„Üresjárat” egész héten nem volt, hiszen a maradék időt kitöltöttük focizással, biciklizéssel, fűszkodással, sárkányeregetéssel, rovásírás-tanulással, gyöngyfűzéssel, rajzolással, tűzfagyújtással és nem utolsósorban étkezés-sel, tisztálkodással és alvással. Igazi cserkész-tábori hangulat uralkodott: alvás kétszemélyes sátrakban, ébresztő reggeli kürtszóra, egy alkalommal reggeli torna, rendszeres alaki foglalkozások, hiszen Krisztus katonái nem sétálhatnak csak „úgy” a falu főutcáján, sport, sátorrendellenőrzés, tábortűz, éjszakai túra, csillagnézés.

A táborozó gyerekek és a körülöttük tüsténkedő felnőttek számára, úgy hiszem, kitörölhetetlen emlék marad ez a pusztaiban töltött néhány nap. Táborozás után, Libickozmáról útban hazafelé még elköszöntünk Szőkepusztán a kéttornyú, fehér falú kis imaháztól. Közös imádságunkban megköszöntük a Jó Istennek a gondviselést, a testi-lelki gyarapodás lehetőségét, a szeretetet és a békességet.

Köszönjük Libickozma!
Köszönjük Szőkepuszta!
Köszönjük Napsugár Alapítvány!

Krisztusban szeretettel:

*Kovács Árpád obsitos örvezető
táborparancsnok*

Ákos fején jó negyed órát pihengetett ez a lepke

A farönkökről nem sikerült leparancsolni a gyerekeket

A Gyula-Völgyében sok-sok érdekesség várt. Fejedelmi jurta, őshonos állatok, földház, kemence, stb. de talán a lovak voltak a legnépszerűbbek...

Hogyan is lett egy pásztorfiúból király? Egy a délelőtti bibliai tanításokból a Huszta házaspár vezetésével

A Szentescica forrás az Álmos-Árpád dinasztia bronz emlékpajzsával, lent közepén Ákos, a késői utód. A hagyomány szerint Szent István Koppány legyőzése után itt mosta meg a kezét a csata után

...vagy talán a pulik?

Koppány vára és a bencés apátság romjainál együtt a csapat Somogyvárott

...esetleg a kecskék?

A kerengő oszlopai, közepén a ciszterna

Készül a vacsora: sült karaj

Újult erővel indul az íjászerseny

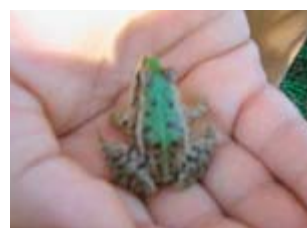
Emánuelnek kétségkívül a mangalicák tetszettek legjobban

A somogyfajsi őskohó múzeum

Egy fejedelmi jurta belülről

Ennek a békának is jó dolga volt!

Búcsú a szőkepusztai imaháztól

Ahogy a gyerekek látták

Beszámoló az első Napsugár Gyermektáborról

SZŐKEPUSZTA 2008. JÚLIUS 31-TŐL AUGUSZTUS 5-IG

Jó volt a tábor, az esti tábortüzek, az ellátás és a szállás. A programok közül nekem a horgászás tetszett a legjobban, mert még soha nem horgásztam, csak könyvekben olvastam róla, és nagyon tetszett már akkor is, és ki akartam próbálni. A jurtnál is nagyon jól éreztem magam, mert lehetett látni baromfiudvart, kecskét, lovakat és disznót. Persze az ősmagyarok régi otthona is érdekelt. Nagyon jól éreztem magam, máskor is szívesen elmegyek majd.

Tóka Emánuel

Idén először voltam gyerektáborban. Nagyon nehéz volt a szüleim nélkül eltölteni ezeket a napokat. Utólag azt gondolom, hogy azért jól éreztem magam. Szép volt a tábortűz, én is

segítettem, öt jó nagy fát cipeltem. Éjszaka róka járkált, a lányomokból tudtuk meg. Sokat játszottunk, beszélgettünk, énekeltünk. Jól összebarátkoztunk a többiekkel. Én nagyon szeretem az állatokat, a legjobban a békák megfogása tetszett, egyszer még a sátor alatt is találtunk egy varangyot.

Halász Bence Attila

A tábor nagyon tetszett. Az első éjszakai túrámon vettem részt, ami nagyon félelmetes volt. Rőzsegyűjtéskor a csalán jól összecsiszte a lábam szárát. Az esti tábortüzek is emlékeztetnek nekem, hatalmas tüzeket raktunk. Az íjászversenyt én nyertem meg.

A táborban horgásztam először az Imre papától kapott igazi pecabottal.

Somogyváron felmentem a kilátótoronyba és láttam Koppány vezér várát. Életemben

először láttam őskohót és jurtat. Nagyon emlékezetes marad nekem a tábor.

Kovács Ákos

Nagyon örülök, hogy elmehettem a szőkepusztai táborba. Maradandó élmény volt az esti meseolvasás és a meghitt beszélgetés a tábortűz mellett, amihez a csalános erdőben gyűjtöttük a rőzsét. Izgalmas volt a tóparti horgászás, bár én csak egy szitakötőt fogtam. A tó melletti kilátóból figyelhettük a halak

mozgását. Meglátogattuk azt a patakot, ahol a monda szerint Szent István mosta meg a véres kezét, valamint a jurtákat és az őskohót is. Élmény volt, hogy sátorban lakhattunk.

Köszönöm a szervezőknek, hogy hozzásegítettek ezekhez az élményekhez.

Aczhekazi Kamilla

Nagyon vártam a szőkepusztai táborozást, mert tudtam, hogy sátorban fogunk aludni és jó programok lesznek. Ezen a héten a horgászat és a tábortűz tetszett a legjobban, mert mi gyűjtöttük a rőzsét az erdőben. Sokat kirándultunk és nevtünk. Voltunk az őskohónál, a Gyula Völgyében a régi jurtában.

Somogyváron megnéztük a várromot és a kilátót. Sokat gyalogoltunk, és kétszer voltunk a Libickozmai horgásztónál pecázni. Minden délelőtt a tanításon énekeket tanultunk, és Dávidról beszélgettünk. A szakácsok nagyon finomat főztek, nekem a milánói ízlett a legjobban.

Megtanultam a nevemet leírni rovásírással, és az abc-t is. Jól éreztem magam a táborban.

Baka Flóra

Nagyon szeretek kirándulni és ebben a táborban sokat kirándultunk. Nagyon tetszett, amikor elmentünk Somogyvárra és ott egy idegenvezető elmondta, hogy mi történt a várban. A várból lementünk és volt ott egy kőtábla, amin rovásírás volt. Hamar megtanultam én is. A táblától nem messze egy kis patak volt, arról is hallottunk történetet. A Gyula Völgyébe is elmentünk a jurtához. Egy bácsi mesélt, közben sok mindent megnéztünk. Volt ott egy kút, amiből nagyon finom vizet ittunk. A tábortűznél farönkökön ültünk és énekeltünk. Én voltam a legjobb sátorhajtogató.

Buffham Nóra

A SZÉKELY–MAGYAR rovásírás
Magyar Adorján által

Ű	Ű	†	H	↑	X	4	4
É	E	D	CS	C	B	Á	A
Z	Ó	†	†	†	†	†	†
K	K	J	†	H	GY	G	F
†	†	J	D	†	†	†	†
P	Ó	Ó	NY	N	M	LY	L
M	†	†	†	†	†	†	†
V	†	†	TY	T	SZ	S	R

* * V X V I I I I I I I Y H
1000, 100, 50, 10, 5, 4, 3, 2, 1 ZS Z

AZ ESZTERGOMI
OROSZLÁN

A TISZABEZDÉDI
TARSOLYLEMEZ

A RAKAMAZI
TURULMADÁR

Egy körjáték a sok közül

A legjobban a tábortűz tetszett, ahogy ültünk mellette. Árpi bácsi gitározott, mi meg énekelünk. Nagyon jó volt, hogy sátorokban aludtunk. A kirándulásokat is szerettem. Egy régi imaházhoz mentünk, meg egy várhoz. Aztán az esti séta a sötétben nagyon szép volt. Ültünk egy mezőn és néztük a holdat és a csillagokat. Fociztunk is. Minden nagyon jó volt.

Buffham Nick

Megkérdeztem a fiamat...

...akar-e menni táborozni?

„Hát... nem tudom.”

...akar-e menni táborozni, mert lesz éjszakai túrázás, kell vinni bicskát, meg csillagterképet is?

„Igen, akarok.”

...amikor érte mentem a táborba, kérdeztem, hogy milyen volt?

„Jó volt a tábor.”

...hogyan mi volt a jó?

„Jó volt a tábor. Attólával jó volt játszani.

Az ételek nagyon finomak voltak. Jó helyekre mentünk el: megnéztünk egy várromot, egy óskohót. Megnéztük azt is, hogyan néznek ki a jurták.”

...hogyan elmenne-e legközelebb?

„Igen, elmennék.”

...hogyan leírná ezeket egy kis beszámolóban?

„Nem, nyári szünet van.”

Ezért én írtam le.

Peti apukája

Nekem az a játék tetszett a legjobban, amelyekben találos kérdésekre kellett válaszolni, és aki helyesen válaszolt, az kapott egy ajándékot. És az is nagyon tetszett, hogy sátorban aludtunk, meg a várrom és a feltárás.

Bodrogi Nátán

Idén először voltam Szőkepusztán táborban, ahol nagyon jól éreztem magam. Nagyon szép volt a táj és az erdő. Szépek voltak a tavak és jó volt a horgászás. Egyik nap hatalmas tábortűzet csinált az egyik fiú. Láttuk Kópány várát, és azt a forrást, ahol Szent István

TANULJ JÉZUSRÓL, TANULJ JÉZUSTÓL!

Moderato

Előjáték:
fuvola és gitár

Zene és szöveg (bibliaverek alapján):

Tóka Szabolcs

G Hm Em C G D³ Em D G D

G D Em C³ D G C D D⁷

G Em G/D A/Cis* A D D⁷ G

C G D H Em D/A A⁷

D Refr C D Em C D⁷ G D⁴ D Am D

H Em A D D⁷ G G⁷ C

Am G/D Am D D⁷ G

A tu-dás és ta-nu-lás nemcsak az is-ko-lá-ról
szól, Most Jézus téged is szólít, csak figyelj Ó-ra jól! Mert ta-nít-vány-nyá
hív el, megáld kegyelemmel, Ó bölcsé tesz és megtanít milyen úton
járj. Csak Téged áld, U - ram, a föld s az ég, Mert Tiéd az e - rő
és a böl - cses - ség! De é - le - tünk - ben úgy lesz áldás minden is - me
ret, Ha át - ra - gyog mi - raj - tunk a Krisztusi sze - re - tet!

Ezt hogy húzzuk ki?

király megmosta a kezét... Számomra érdekes volt a falu, ahol csak harmincan laknak. Sokat játszottunk, volt váltóverseny is. Ha jövőre lesz tábor, én megyek! És te?

Feldmájér Attila

A találos kérdéses játék tetszett legjobban a táborban, meg az, hogy jó haverokat találunk és sátorban laktunk.

Bodrogi Johanán

„Kézfogó” Szent László királlyal, vagy kivel is?

Örömmel gondolok vissza a táborra. Életemben először töltöttem el egy hetet sátorban, izgatottan készültem rá.

Számomra emlékeztetek a tábortűzek, ahol együtt énekelünk, a horgászat, bár halat nem fogtam.

Azt gondolom, mindenki jól érezte magát. Köszönöm a lehetőséget, hogy ott lehettem én is.

Doboróczi Eszter

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtendő igevers a függ. 42, 13, vízsz. 32, függ. 46 és vízsz. 7 alatti részekből áll össze. Az igevers és a bibliai nevek az új fordítás szerinti írásmóddal kerültek a rejtvénybe. Az ettől való eltérést külön jelezzük.

Vízszintes: 1. Fata ... (délibáb) **7. A megfejtendő igevers ötödik része** 12. Alkonyatkor nyíló illatos virág 13. Osztrák, magyar és román autójel 14. Bibliai súlymérték, ötven sekellel egyenlő – ford. 15. Athéni asszony, aki Pál által jutott hitre – névelővel 17. Pengéje 18. Görbület 19. DDN 20. Cipézszerző 21. Ficáncol 23. Folyadék 24. Bibliai férfinév, nevének jelentése: szőrös, bozontos 27. Nézd csak! 28. Rangjelző szócska 30. Gyakori spanyol családi név **32. A megfejtendő igevers harmadik része** 34. Íme – keverve 36. Kötőszó 38. Híres argentin elnök volt, felesége Evita néven volt ismert 40. Hintsed 42. Tapsifüles 44. Nagyon csip 45. Fordított személyes névmás 47. Afrikai ország 48. Moáb királya, aki az izraelitáktól elvette a pálmák városát (Jerikót) 50. A bagoly teszi 52. Cink vegyjele 53. Káposztafajta 54. A nagy varázsló 56. Filippibeli bitorarus asszony 58. Izmot a csonthoz kötő szövet 60. Jób lakóhelye 62. Amikor egy zenész egymaga játszik 64. Doktor 65. A templom megépítése előtt ez volt a frigyláda helye 68. Félig avas! 69. Kemény héjú gyümölcs 71. Júda elsőszülött fia 72. Kén és laurencium vegyjele 73. Zöltség, aminek a levélnyelét használjuk 76. Az egyik próféta 78. Dal betűi keverve 79. Pap, aki a frigyláda hazavitelekor (Dávid idejében) a kürtöt fújta – Károli-ford. sz. 83. Hámita nép, az ósatyjuk Micraim volt.

Függőleges: 1. Hely, ahol Isten vizet fakasztott a sziklából 2. Régi táblajáték 3. A végét várta! 4. Templomszolgá, akinek leszármazottai hazatértek a fogságból (Ezsdr 2) 5. Talán még van belőle 6. Hóseás egyik fiának neve 7. Vihar betűi keverve 8. ... poetica 9. Feltételes szócska 10. Filemon szökött rabszolgája 11. Dávid tanácsosának, Ahitófelnek a hazája **13. A megfejtendő igevers második része** 16. Páros szám! 22. József feleségének az apja ennek a városnak a papja volt 25. Etióp király, akit Ászá legyőzött 26. Ruhában van! 29. Fogyassz az ételből – ford. 31. Olasz folyó – ford. 33. Az arzén vegyjele 35. Perzsia mai területén élő 37. Ügyvéd, akit a zsidók felfogadtak, hogy ügyüket képviselje Pál ellenében – Károli-ford sz., fordítva 39. A semmi 41. Zirc határa! **42. A megfejtendő igevers első része** 43. Igavonó állat **46. A megfejtendő igevers negyedik része** 49. Angol nem 51. Fél giga! 55. Az abc utolsó betűje 57. A kényszermunkák felügyelője Dávid idejében 59. Észak – németül 61. Szénmonoxid 63. Dávid borpincéinek felügyelője 66. 23 évig volt Izrael bírása – ford. 67. Ere! 70. Ital egynemű betűi 74. ...-kód, egységes azonosító kód 75. Alszik páratlan betűi 77. A pincébe 80. Május eleje! 81. Pára!

1	2	3	4	5	6			7	8		9	10	11	
12							13				14			
		15								16		17		
18			19				20			21	22			
		23			24	25			26		27			
28	29		30	31					32	33		34	35	
	36	37		38					39	40	41			
42			43		44				45	46		47		
48				49		50				51		52		
53				54	55		56				57		58	59
		60	61		62	63				64				
65	66			67		68			69	70			71	
72				73	74						75			
76			77		78				79	80			81	82
								83						

Beküldendő az igevers és az igehely
Beküldési határidő: 2008. október 15.
A rejtvényt készítette: dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése: „Ha ráfúj a forgószél a bűnösre, nincs többé, de az igaz örökké tartó alapon áll.” (Péld 10:25)

Helyes megfejtést küldtek be: Gyarak Mihályné* (Békés), Lomjanszki Jánosné* (Órbottyán), Tóth Antalné* (H.böszörmény), Polányi István* (Budapest), Dobner Béláné* (Budapest), Radványi József* (Sajóecseg), Farkas János* (Kiskőrös), Dan Imre* (Komló), Lőrinc Jánosné* (Budapest), Kovács Bálint* (Újkígyós), Körömi Károly (Monor), Spangenberg Rudolf* (Komló), Bató Tiborné* (Ócsa), Vajda Jánosné* (Orgovány), Szabó László (Újkígyós), Mihály Sándor* (Szada), Horváth Béláné* (Szada), Györki Árpádné* (Szada), Gáll Lajos* (Debrecen), Czap Elek* (Debrecen), Tóth Lajosné* (Debrecen), Jámbor Ferencné* (Debrecen), Sándor Mária* (Budapest), Koncz Zoltán* (Budapest), Surányi Pál Istvánné* (D.haraszti), Ilyésné Katona Ibolya* (Pécel), Dr. Bálint Józsefné (Szekszárd), Forrás Ferenc (Budapest), Kovács Lászlóné (Mezőtúr), Varga Lajosné* (Budapest), Lisztes András* (Albertirsa), Nuszbaum Ferencné* (Gödöllő), Kerekes Béláné* (Mágocs), Kovács Imréné* (Ráckeresztúr), Sóvágó Antal* (H.böszörmény), Bócsa Sára* (Dunaújváros), Pásztor Józsefné* (Miskolc), Bathó Erzsébet* (Komárom), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Szolga Benjámin* (Alberttelep), Martonné Szepák Margit (Tahi), Gyurján Istvánné* (Kiskőrös), Ádám Lászlóné* (Sajószentpéter), Kovács Jánosné* (Kiskőrös), Dan János* (Békés), Polányi Károlyné* (Budapest), Gyarak Lászlóné* (Békés), Kalmár Lídia* (Kiskőrös), Barabás Hajnalka (Tuzsér), Hodoszó Jánosné* (Méhkerék), Schumann-né V. Ágnes* (Monor), Andrásik család* (Sződ), Andrásik Andrásné* (Felsőpetény), Nagy Sándorné* (B.újfal), Pálmai Zoltánné* (Szokolya), Bolemányi Jánosné* (Kiskőrös), Bartha Gyuláné* (Mezőkövesd), Kovács Sándorné* (Miske), Juhász János (Kiskunhalas), Gaál Miklósné* (Tard), Rózsa Tiborné* (Kiskőrös), Grósz Györgyné* (Kétegyháza), Borszóky Ferencné* (Szehevár), Zóka Benjámin* (Pécs-Hird), Petrik Istvánné* (Tard), Barna Rezsóné* (Pécel), Kalmár Gyula* (Békés), Török Sándor* (Debrecen), Laskovicsné Pintér Etelka* (Isaszeg), Szabó Lászlóné Csoma Éva* (Budapest), Krizsanyik Józsefné (Nógrádmegyer), Trenka Józsefné (Nógrádmegyer), Varga Nándorné (Rácalmás), Petrik Ádámné* (Órbottyán), Bató Pál* (D.haraszti), Makra család* (Budapest), Schmal Henrikné (B.szemes), Révész Barnáné (Tuzsér), Hajnal Józsefné (H.böszörmény).

Könyvjutalomban részesült: Forrás Ferenc (Budapest), Kovács Bálint (Újkígyós), Dan Imre (Komló), Dobner Béláné (Budapest), Dr. Bálint Józsefné (Szekszárd)

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.

KVÍZ KÉRDÉSEK

CSELEKEDTEK KÖNYVE

A megfejtés mellett az igehely megjelölését is kérjük, ahol a helyes válasz megtalálható.

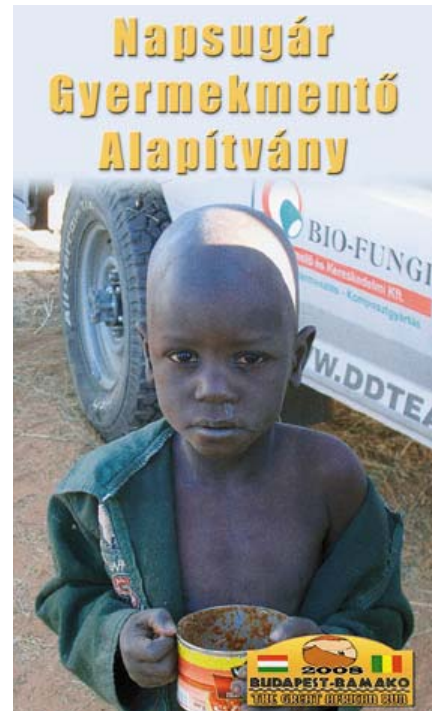
Beküldési határidő: 2008. október 15.

- Hol vágatta le a haját Pál apostol, mielőtt Szíriába utazott?
 - Antiókiában
 - Lisztrában
 - Kenkreában
 - Efészban
- Mekkora értéket képviselt az a rengeteg ördögűző könyv, amelyet Efézus utcáin elégettek?
 - 30 ezüst
 - 100 arany
 - 20 000 talentum
 - 50 000 ezüst
- Mi a neve annak az evangélistának, akinek négy próféta leánya volt?
 - Fülöp
 - Agabus
 - Sílás
 - Anániás
- Ki volt Rodé?
 - Úrnő
 - Szolgálólány
 - Kelmefestő
 - Bíboráros
- Hogy nevezték Athénben az istenszobrok dombját?
 - Akropolisz
 - Neápolis
 - Areopágus
 - Athosz
- Ki volt Málta előljárója, amikor Pál ott volt?
 - Gájus
 - Publius
 - Tirannos
 - Tikhikus
- Milyen betegségben szenvedett Éneás?
 - Vérhas
 - Agyvérzés
 - Tüdőbaj
 - Lepra
- Kiről olvassuk, hogy még az árnyéka is gyógyított?
 - Jézus
 - Péter apostol
 - Pál apostol
 - Barnabás
- Hogy hívták a főtanács legbölcsebb emberét?
 - Gájus
 - Gamáliel
 - Sílás
 - Klaudius
- Mi volt a foglalkozása annak az embernek, aki Péternek szállást adott Joppében?
 - Zsinagógai előljáró
 - Kőfaragó
 - Börtönőr
 - Tímár
- Hogy hívták az első európai keresztyént?
 - Dorkás
 - Salome
 - Euniké
 - Lídia
- Mi volt Akvilla és Priscilla foglalkozása?
 - Sátorkészítő
 - Régész
 - Fazekas
 - Térképész

Az előző feladvány helyes megfejtése: 1/a, Jób (Jób 1:16); 2/d, Elizeus (2Kir 2:13); 3/c, Anániás (Csel 9:17–19); 4/c, Elizeus (2Kir 6:6); 5/b, Péter (Csel 12:8–11); 6/a, 5 (Ján 6:9); 7/c, Dágón (1Sám 5:1–4); 8/b, 7 (Józs 6:3–4); 9/c, 6 (Ján 2:6); 10/a, Naamán (2Kir 5:9–10)

A megfejtést beküldte: Rück Henrikné (Komló), Juhász Sándor (Kiskunhalas), Kaszás Ágnes (Gödöllő), Piros Elemérné (Budapest), Molnár Dávidné (Pécel), Simon Lászlóné (Csenger), Lami Rebeka (Tuzsér), Nagypáti Eszter, Nagypáti Péter, Nagypáti Anna (Baja) és további 67-en, akik a keresztrejtvénnyel együtt küldték be megfejtésüket. (Lásd a keresztrejtvényt megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket.)

Gratulálunk!

Felhívás gyerekeknek

Kedves Gyerekek!

Újra elérkezett az ős, amely a hálaadás időszaka a gyülekezetekben. Most azt kérem tőletek, hogy gondolatokat vissza az év eddig eltelt idejére – a tavaszra, a nyárra –, és írjátok le, miért vagytok különösen hálásak az Úr Jézusnak!

Ha kedvetek van, rajzoljátok le, ti milyen hálaoltárt építenétek!

Írásaitokat, rajzaitokat az alábbi címre várjuk:

Jó Pásztor Alapítvány,

1751 Budapest, Pf. 279

Vagy e-mailben: jopasztor@baptist.hu

Kiadja:

JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY

PMB 12. PK 60.255/2002/4.

Számlaszám: 11742252-20061533

OTP Bank Rt. • Adószám: 18696619-1-13

Tel.: 06-20/886-0845 • Fax: 06-1/283-1413

Levelezési cím: 1751 Budapest, Pf. 279

E-mail cím: jopasztor@baptist.hu

www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Almási Mihály

Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor

Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

Tördelés: rePROCOLOR Kft.

Nyomás: Mátyus Bt. • HU ISSN 1786-268X

A fényképeket Kovács Árpád, Zsolt Tamás és Almási Mihály készítette